

Γενουβήσων». Περί τοῦ τύπ. *ἀνούσου*ς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 24 (1912) 24. Ὁ τύπ. *ἀνισωστά* ἐκ παρεκτάσεως κατ' ἀναλογίαν καθὰ καὶ *χωρίς* - *χωριστά* κττ., περὶ οὗ φαινομένου ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 7 (1910/11) 80 καὶ ΣΞανθουδ. ἐν Ἐρωτοκρ. 496. Ὁ τύπ. *ἀνισουσά* ἐκ παρετυμ. πρὸς τὴν φρ. *ἀν εἶν' σουστά*. Ὁ τοῦ τόνου ἀναβιβασμὸς εἰς τὸν τύπ. *ἀνίσωστα* κλπ. δι' ἐπίδρασιν τοῦ *ἀνίσως*. Οἱ τύπ. *ἀνίς* καὶ *ἀνούς* κατ' ἀποβολὴν τοῦ ἀτόνου *ου* τοῦ *ἀνίσους* - *ἀνούσου*ς. Τὸ *ἀνίχωντας* κατὰ τινα παρετυμ., τὸ δὲ *ἰσωστάς* κατ' ἀνομοιωτικὴν ἐν συνεκφορᾷ ἀποβολὴν τοῦ *αν*-. Ὁ τύπ. *ἀνισωστάς* καὶ παρὰ Φωσχόλ. Φορτουν. πρᾶξ. Α στ. 130 (ἐκδ. ΣΞανθουδ.) καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Δ 689 (ἐκδ. ΣΞανθουδ.).

Σύνδεσμος ὑποθετικὸς συνήθως μετὰ τοῦ καὶ συνεκφερόμενος, διὰ τοῦ ὁποίου εἰσάγονται προτάσεις

1) Ὑποθετικαὶ σημαίνουσιν ἀπλὴν ὑπόθεσιν σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κρώμν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): *Ἀνίσως καὶ ἔρθῃ, νὰ μὲ φωνάξετε. Ἀνίσως καὶ φύγῃ, θὰ φύγω κ' ἐγὼ σύνηθ. Ἀνισωστάς κ' ἔρχεσαι, νὰ καρτερέσω, εἰδεμὴ, νὰ φύγω* Πελοπν. *Ἀνισωστάς καὶ τὸνε δῆς, πές του ποῦ τὸν θέλω Κέρκ. Ἀνίσουστα κὶ πιτύχης, ἰγὼν κόβου τοῦ κιφάλι μ' Λέσβ. Ἀνισωστά κ' ἦρθε καλὸς τοῦ καλοῦ, εἰδεμὴ, βλαστήματα Κυνοῦρ. Ἀνίσωντας τὸ' ἔχω χαμπάριν, ν' ἀοτράψ' ὁ Θεὸς τῶν νὰ μὲ κάρῃ Κύπρ. || Ἄσμ.*

Ἀνίσως κὶ ἄλλον ἀγαπῶ καὶ θέλω γὰ νὰ φύγῃς, σπαθὶ βασιτῆς 'ς τὴ μέση σου, κόψε μου τὸ κεφάλι Πελοπν.

Θάνατο, κόρη μου, νὰ ἰδῶ, ἀνισωστάς δὲ σ' ἀγαπῶ.

— *Θάνατο κ' ἐγὼ νὰ λάβω, ἰσωστάς καὶ δὲ σὲ πάρω*

Παξ. Συνών. ἄμα **B 2**, ἄμποτε **1**, ἄν **1**, ἄνεν **1**. Πβ. *ἄν-κὶ-ἄν*. 2) Πλάγιοι ἐρωτηματικαὶ πολλαχ.: *Τὸν ρώτησε ἀνίσως καὶ εἶναι σωστά αὐτὰ ποῦ λένε. 3) Προτάσεις δηλοῦσαι ἄρνησιν Θράκ. (Σαρεκκλ.): Ἀνίσως κ' ἔρθῃ σήμερα (δὲν πιστεύω νὰ ἔλθῃ, δὲν θὰ ἔλθῃ). Ἀνίσως κ' ἔγραψε τὸ γράμμα (δὲν τὸ ἔγραψε). Πιστεύεις νὰ πῆγε 'κεῖ ποῦ τοῦ εἶπαμε; — Ἀνίσως (δὲν τὸ πιστεύω).*

ἀνίσωτος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. *ἰσωτός < ἰσώνω.*

*Ὁ ἔχων ἀνώμαλον ἐπιφάνειαν, ἀνισοπέδωτος: Τὸ χωράφ' ἀνίσωτον ἔν'. Συνών. ἀνίσαχτος **1**.*

ἀνιφτίλα ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἄνιφτος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

1) Τὸ μὴ νίπτεσθαι Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Συνών. *ἀνιφτούκλα **1**, ἀνιψιά. 2) Μετων. ὁ μὴ νιπτόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀκάθαρτος* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λακων.): *Ἐλα, βρέ ἀνιφτίλα! (ὑβρις) Ἀρκαδ. Συνών. ἀνιφτούκλα **2**.*

***ἀνιφτογάττα** ἡ, ἀνιφτοκάττα Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἄνιφτος καὶ τοῦ οὐσ. γάττα.

Ἀνιπτος, ἀκάθαρτος: Φρ. Ἀνιφτοκάττα, γὰ τὴν κάττα (λέγεται ὑπὸ παιδων, οἱ ὅποιοι πειράζουσιν τοὺς ἀνίπτους καὶ ἀκαθάρτους συνομηλικούς των. φά=φάγε).

ἄνιφτος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) *ἄν'φτους* βόρ. ἰδιώμ. *ἄνιφτε* Τσακων. *ἀνάνιφτος* Πόντ. *ἀνάν'φτους* Λέσβ. *ἄνιφος* Πόντ. (Χαλδ.) *ἄν'βους* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. ἄνιπιτος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Ὁ τύπ. ἄνιφος ἐκ τοῦ ἄνιφτος κατὰ τὸ σχῆμα ἄγναφτος - ἄγναφος, ἄγραφτος - ἄγραφος, ἄρραφτος - ἄρραφος.

1) Ὁ μὴ νιφθεὶς ἰδίᾳ τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας, ἄνιπτος κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: *Ἀνιφτος εἶς' ἀκόμα; Τί μοῦ κάθεσαι εἶτοι ἄνιφτη πρῶι πρῶι; κοιν. Ἐχει ἄνιφτα τὰ χέρια του* Α.Ρουμेल. (Ἀγχιάλ.) *Ἀνιφτα ἔχω τὰ μοῦτρα μου Ἀθῆν. Μὴν πίν'ς καφὲ ἄν'φτους Ἡπ. (Ζαγόρ.) Δὲν κάνει νὰ τρώς ἄνιφτος (πβ. καὶ Ματθ. Εὐαγγ. 15,20 «ἀνίπτους χερσὶ φαγεῖν»)* Πελοπν. (Λακων.) *Ἀσ'κώνεται καὶ δῆεται 'ς τὸ φαεῖ ἄνιφτος, γρουλλομματιασμένος* Παξ. *Ἀνιφτος ἐποίκειν τὴν εὐδὴν ἀτ' (ἄ. ἔκαμε τὴν προσευχὴν του)* Κερασ. *Πουρνὸ πουρνό, βρέ, τῶι ἄνιφτους ποῦ πάς; Λέσβ. || Φρ. Ἀνιφτε, κάτ' ἄνιφτε, ψιψίκα μὲ τὰ γένᾶ (σκῶμμα πρὸς παιδία ἄνιπτα)* Κερασ. Τραπ. || Παροιμ. *Καλὴ 'σι, κόρη μ', κὶ ἄν'β', καλὴ 'σι κὶ νιμμένη (ἡ καλλονὴ ἐν πάσῃ περιστάσει διαλάμπει)* Στερελλ. (Αἰτωλ.) || Γνωμ. *Ἀνιφτος φάι, ἀλλὰ μὴ λημερνᾷς (φάι=φάγε, μὴ λημερνᾷς=μὴ διέρχεσαι τὴν ἡμέραν)* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) || Ἄσμ.

Γὰ νὰ νιφτοῦν οἱ ἄνιφτοι | νὰ πιοῦν οἱ διψασμένοι, νὰ βάλουν κ' οἱ γραμματικοὶ | νερό 'ς τὸ καλαμάρι (μοιροῦλ.) Πελοπν. (Λακων.)

Ἀνιφτο, κακάνιφτο, | κακὰ μουντζουρωμένο,

δὲν πάει 'ς τὴ μαννούλλα του | νὰ τὸ νίψῃ τὸ βρομεμένο αὐτόθ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κύπρ. Συνών. ἄνιψος, ἄπλντος. 2) Τὸ θηλ. ὡς οὐσ., τὸ ἀνδρικὸν μόριον Στερελλ. (Τριχων.)

ἀνιφτούκλα ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μεσσήν.) *ἄν'φτούκλα* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἄνιφτος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούκλα.

1) Τὸ μὴ νίπτεσθαι Πελοπν. (Ἀρκαδ.): *Τί ἀνιφτούκλες ἔχεις σήμερα, δὲ νίφτηκες!* Συνών. *ἀνιφτίλα **1**, ἀνιψιά.*

2) Μετων. ὁ μὴ νιπτόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀκάθαρτος Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μεσσήν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Βρέ, ἀνιφτούκλα! Μεσσήν. Σοῦ 'νι μὰ ἄν'φτούκλα! Αἰτωλ. Τί ἀνιφτούκλα εἶναι αὐτὴ ἡ γυναικα! Ἀρκαδ. Συνών. ἀνιφτίλα **2**.*

ἀνιφτούκλης ἐπίθ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἄνιφτος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούκλης.

Ἀκάθαρτος, ἄνιπτος, ρυπαρὸς: Σήμερα μᾶς ἦρθε ἀνιφτούκλης.

ἀνιψάκι τό, ἀνεψάκι Λεξ. Μπριγκ. ἀνεψάτσι Εὐβ. (Κονίστρ.) ἀνιψάκι Κεφαλλ. ἀνιψάκι σύνηθ. ἀνιψάτσι πολλαχ.

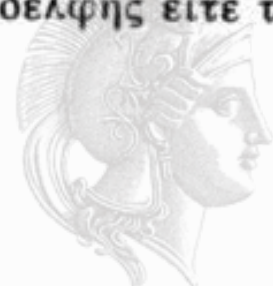
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνιψιὸς καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι. Ἡ λ. καὶ οἱ τύπ. ἀνεψάκι καὶ ἀνιψιάκι καὶ παρὰ Σομ.

*Ἀνεψιὸς ἢ ἀνεψιά μικρᾶς ἡλικίας. Συνών. ἀνιψιδάκι, ἀνιψίδι **1**, ἀνιψιόπουλλο **1**, ἀνιψοῦδι, ἀνιψοῦλλάκι.*

ἀνίψι τό, ἀνέψιν Πόντ. (Κερασ. Οἶν. κ.ά.) ἀνέψι Βάρν. Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) Καπ. (Ἀραβάν.) — Λεξ. Κομ. Πρω. ἀνέψι Καπ. (Ἀραβάν.) Πόντ. (Σινώπ.) ἀνέψ' Θράκ. (Αἶν. Κασταν. Σαρεκκλ.) ἀνέψ' Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πόντ. (Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἀνίψιο Κρήτ. ἀνίψο Κρήτ. ἀνίψιν Κύπρ. ἀνίψι κοιν. ἀνίψ' βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνιψιὸς κατὰ τύπ. ὑποκορ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ. Ὁ τύπ. ἀνέψι καὶ παρὰ Σομ. Ὁ τύπ. ἀνίψο καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. (ἐκδ. Ἐνετίας 1713). Πβ. ἐκδ. ΣΞανθουδ. σ. 496.

1) Ἐξάδελφος Καπ. (Ἀραβάν.) Κύπρ. Συνών. *ἀνιψιὸς **1**, ἀνιψοῦλλης **1**, ξάδερφος. 2) Ὁ υἱὸς ἢ ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς εἴτε τοῦ ἐξαδέλφου*



ή εξαδέλφη, άνεψιός κοιν. καί Πόντ. (Κερασ. Οίν. "Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ά.): "Εχω δυό τρία άνίψια από την αδελφή μου κοιν. Πρώτα άνέψια (τά τέκνα του αδελφού), δεύτερα άνέψια (τά τέκνα του πρώτου εξαδέλφου) Λεξ. Κομ. "Εχω δύο άνέψια, είχαν άνεψιάν και είχαν άνεψιόν Τραπ. Χαλδ. || Φρ. Είναι του διαβόλου άνίψι (ἐπὶ πανούργου. Πβ. συνών. φρ. είναι του διαβόλου κάλτσα) πολλαχ. || Παροιμ. Εἰς ὅποιον ὁ Θεός δέ δίνει παιδιά, δίν' ὁ διάβολος άνίψια (ἐπὶ ἀτέκνου ὑφισταμένου οἰκονομικάς ἐνοχλήσεις άνεψιών) ΙΒενιζέλ. Παροιμ.³ 72.96. "Οτινος δέ βέβει ὁ Θεός παιδί, του πέδ' ὁ διάβολος άνίψια (συνών. τῇ προηγουμένη) Κρήτ. Συνών. ἀδερχιδερός, ἀδερχιδής, ἀδερχο-παιδί 1, ἀδερχοτέκνι, ἀδερχότεκνος, άνιψιός 2.

3) "Εγγονος Κίμωλ. Πόντ. (Σινώπ. Χαλδ.) Σέριφ.: Δέ θέλω γ'ὼ νά νοχλιοτῶνε τ' άνίψια μου Κίμωλ. Συνών. άνιψίδι 2, άνιψιόπουλλο 2, άνιψιός 3, ἑγγόνι, ἑγγονος.

άνιψιά ή, άνιψία Σίφν. άνιψιά Εὔβ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Σίφν. — Λεξ. Μ. Έγκυκλ. Έλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. άν'ψιά Λέσβ.

Έκ του άρχ. ἐπιθ. άνιπιος. Πβ. ά-στερητ. 1β.

Τὸ νά μὴ νιφθῇ τις, ἡ ἀκαθαρόσια τοῦ προσώπου. Συνών. άνιφτίλα 1, άνιφτούκλα 1.

άνιψιδάκι τό, Πελοπν. (Τριφυλ.) κ. ά.

Έκ του οὖσ. άνιψίδι καί τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Άνεψιός ἡ άνεψιά μικρᾶς ἡλικίας. Συνών. άνιψάκι.

άνιψίδι τό, άνεψίδι "Ηπ. κ. ά. — Λεξ. Κομ. Γαζ. (λ. ἄμναμος) "Ηπίτ. Πρω. Δημητρ. άνιψίδι σύννηθ. άνιψίδ' πολλαχ. βορ. ιδιωμ. άν'ψιδ' "Ηπ. (Ζαγόρ. Κόνιτς. κ. ά.) άμ'ψιδ' "Ηπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Κοζ. Σιάτ.)

Υποκορ. του οὖσ. άνιψιός ἡ άνίψι δια τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι.

1) Άνιψάκι, ὁ ιδ., σύννηθ.: Είναι ἄντρες τ' άνιψίδια σου Κθεοτόκ. Καραβέλ. 34. Νά σου ζήσουν τ' άνιψίδια σου! Παξ. Τό 'χον άμ'ψιδ' αὐτό του πιδι Ζαγόρ. || Γνωμ. Τ' άνιψίδια είναι άπονιψίδια (άπονίμματα) Ζάκ. || Άσμ.

Γύρισε πίσω, άντραδερχή, Έλένη ξακουσμένη, γιά νά μου πάρης τὸ παιδί, τὸ δόλιο σ' άνιψίδι

Πελοπν. (Λιβάρτζ.) 2) "Εγγονος μικρός τὴν ἡλικίαν Μακεδ. (Βέρ. Νάουσ.): Άνιψιδ' απόν τὴν κόρη μου. Συνών. ιδ. ἐν λ. άνίψι 3.

άνιψιδίτσα ή, Πελοπν. (Τριφυλ.)

Υποκορ. του οὖσ. άνιψίδι δια τῆς καταλ. -ίτσα.

Άνεψιά μικρά τὴν ἡλικίαν. Συνών. άνιψούλλα, δι' ὁ ιδ. άνιψούλλης 2.

άνιψιογαμπρός ὁ, άμάρτ. άνεψιογαμπρός "Ηπ. άνιψογαμπρός "Ηπ. άν'ψογαμπρός "Ηπ. (Ιωάνν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) άμ'ψογαμπρός "Ηπ. (Χουλιαρ.) άμ'ψογαμπρός "Ηπ. (Ζαγόρ. κ. ά.)

Έκ τῶν οὖσ. άνιψιός καί γαμπρός.

Γαμβρός ἐπ' άνεψιά.

άνιψιόκας ὁ, άνεψιόκας Θεσσ. ("Ολυμπ.) κ. ά. άνιψιόκας "Ηπ. κ. ά. άμ'ψόκας "Ηπ. (Ζαγόρ.)

Έκ του οὖσ. άνιψιός καί τῆς παραγωγικῆς καταλ. -όκας. Δια τὸν σχηματισμὸν πβ. καί ἀδερχόκας, γιό-κας κττ.

Θωπευτικῶς ὁ άνεψιός.

άνιψιονύφη ή, άμάρτ. άνιψονύφη Πελοπν. (Τρίκκ. Σαραντάπ.) άν'ψόν'φ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) άμ'ψόν'φ' "Ηπ.

(Λογκιάδ.) άνιψονύφ' "Ηπ. (Χουλιαρ.) άμ'ψονύφ' "Ηπ. (Ζαγόρ. Λογκιάδ. κ. ά.)

Έκ τῶν οὖσ. άνιψιός καί νύφη.

Η σύζυγος του άνεψιού ἐνθ' άν.: Τὴν ἔχου άν'ψόν'φ' Αἰτωλ. Η προκουμμέν' ἡ άμ'ψονύφ' μ' τά 'καμι ἄνου κάτ' "Ηπ. Πβ. ἀδερχονύφη, ξαδερχονύφη.

άνιψιόπουλλο τό, άμάρτ. άνεψιόπουλλον Πόντ. (Χαλδ.) άνεψιό'λλον Πόντ. (Οίν.) άνεψιό'λλο Πόντ. (Οίν.) άνεψιό'λλο Θράκ. (Σαρεκκλ.) άνιψιό'λλο Θράκ. (Σαρεκκλ.) άμ'ψιό'λλου "Ηπ. άνεψιόπον Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ά.)

Υποκορ. του οὖσ. άνίψι ἡ άνιψιός.

1) Άνεψιός ἡ άνεψιά μικρᾶς ἡλικίας ἐνθ' άν. Συνών. ιδ. ἐν λ. άνιψάκι. 2) "Εγγονος μικρᾶς ἡλικίας Πόντ. (Χαλδ.) Συνών. ιδ. ἐν λ. άνίψι 3.

άνιψιός ὁ, άνεψιός πολλαχ. καί Πόντ. (Οίν.) άνεψιός Μέγαρ. Πόντ. ("Οφ.) άνεψίο Πόντ. ("Οφ.) άνεψός Εὔβ. (Αὔλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ.) κ. ά. άνεψός Καππ. (Σινασσ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ. ά.) άνεψό Τσακων. άνεψό Καππ. (Άραβάν.) Πόντ. (Κοτύωρ.) άνεψίο Άπουλ. άνεψίο Καλαβρ. (Βουν.) άνετ-τσίο Άπουλ. άνιψιός κοιν. άνιψιός Κύθηρ. Μέγαρ. Πόντ. ("Οφ.) άνιψιός Κύπρ. άνιψός πολλαχ. άνιψός Κύπρ. Μακεδ. (Γκιουβ.) Χίος (Μεστ.) άν'ψός Σάμ. άνίψος Πόντ. (Σινώπ.) άνιψίο Άπουλ. άνιψίο Καλαβρ. (Κοντοφ.) άνιψίο Καλαβρ. (Βουν. Ροχούδ.) άνιψίο Καλαβρ. (Κοντοφ.) άνιτ-τσίο Καλαβρ. (Μπόβ.) άμ'ψιός Μακεδ. (Σιάτ.) άμ'ψός "Ηπ. (Χουλιαρ.)

Έκ του μεσν. οὖσ. άνιψιός, ὁ ἐκ του άρχ. άνεψιός κατὰ προληπτικὴν ἀφομ. Ὁ τύπ. άνιψός καί ἐν κώδικι Ρ. στ. 7188 του Χρον. Μορ. (ἐκδ. JSchmitt). Καί ὁ τύπ. άνεψιός μεσν. Πβ. Βουστρών. (ΚΣάθα Μεσν. Βιβλ. 2,426) «νά μὲν θελήσῃ νά πάρῃ τὸν πρῶτόν της άνιψιον ἄντραν». Περί του ἀναβιβασμοῦ του τόνου ἐν τῷ τύπ. τούτῳ πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Έπιστ. Έπετ. Πανεπ. 12 (1915/6) 14 κέξ.

1) Έξάδελφος Καππ. (Άραβάν. Σινασσ.) Κύπρ.: Έψις τὴν νύχταν ἐπεράσαμεν μὲ τὲς άνεψιές τῶαι μὲ τοὺς άνεψιούς μας 'ς του Γιαν-νακοῦ τὸ σπῖτιν Κύπρ. || Άσμ.

Άν-νοιξέ μ', άνεψιούλλα μου, κ' εἴμαστεν άνεψιάδες Κύπρ.

Η μάγκα σου τὸ ἡ μάγκα μου βρεθῆκαν ἀερχάες,

ἡ μάγκα μου κόρην ἔκαμεν τὸ εἴμαστεν άνιψιάες

Κύπρ. Η σημ. άρχ. Συνών. άνίψι 1, άνιψούλλης 1, ξάδερχος. 2) Ὁ υἱὸς του αδελφοῦ ἡ τῆς αδελφῆς εἶτε καί τῶν εξαδέλφων κοιν. καί Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ.): Ποιός; — Του γαιδάρου ὁ άνιψός! (λέγεται πρὸς τὸν διακόπτοντα τὴν συζήτησιν καί ἐρωτῶντα δια του ποιός) πολλαχ. Ὁ άνεψιός μου είναι πολὺ καλὸς Ἀθῆν. Μ' αγαπάουνε οἱ άνιψιάδες μου Μέγαρ. Τ' ἐμόνα ἡ άνεψία ἔντρισε (ἡ άνεψιά μου ὑπανδρεύθη) "Οφ. Τ' ἐσόνα άνεψίο ἔρθε αὐτόθ. || Άσμ.

Βρέ, ποῦ εἶσαι, Κώστα μ' άνιψέ, καί Κώστα βαφτιστήρι; ἀγν. τόπ. Η σημ. καί μεσν. Πβ. JKalitsunakis Mittel - Neugr. Erklär. 43 σημείωσ. 3 καί ΔΠαππούλ. ἐν Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθην. 4 (1929) 423 κέξ. Συνών. ιδ. ἐν λ. άνίψι 2.

3) Έγγονος Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. "Οφ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ.) Σέριφ. Συνών. ιδ. ἐν λ. άνίψι 3. 4) Τὸ τέκνον του συζύγου ἡ τῆς συζύγου ἐκ προτέρου γάμου, πρόγονος Νάξ. (Άπύρανθ.) Συνών. προγόγι, προγονός.

άνιψιοτέκνι τό, άμάρτ. άνιψιοτέκνιν Κύπρ.

Έκ του μεσν. οὖσ. άνεψιοτέκνιν. Ίδ. Δουκ. λ.

